

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.571/2012/5.szám

A Kúria a jogtanácsos által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi bírság tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Veszprémi Törvényszék 2012. június 26. napján meghozott 6.K.20.094/2012/9. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 10. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 6.K.20.094/2012/9. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben az alábbi tényállást állapította meg:

A Veszprém Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége 2011. július 4. és 27. között helyszíni hatósági ellenőrzéseket végzett a felperes 14 élelmiszerüzletében. Az ellenőrzések során megállapítást nyert, hogy a dohánytermékek esetében az eladási árról az értékesítés helyén nem volt kihelyezve tájékoztatás, a termék eladási ára csak az adójegyen volt feltüntetve. A dohánytermékek a pénztárak feletti tárolókban kerültek

elhelyezésre, az árról a vásárló csak a pénztárostól tudott tájékozódni. További jogsértésként – többek között – tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat folytatását, eladási és egységár feltüntetésének hiányát, megtévesztő ártájékoztatást, az akciós ajánlat érvényességéről valótlan tájékoztatás adását, a biztonsági szolgálatról való tájékoztatás hiányát állapították meg.

Az elsőfokú hatóság a 2011. augusztus 31-én kelt VEF-00813/0035/2011. számú határozatával a felperest 15.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére és dohánytermékek esetében az árak tisztán, olvasható módon való kiírására kötelezte, míg a többi jogsértés kapcsán további kötelezéseket írt elő. A határozat szerint a felperes a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 14.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltakat megsértette az eladási ár nem tisztán olvasható módon történő feltüntetésével, ezzel a vásárlók tájékoztatáshoz fűződő érdekét is sértette. Az eladási árról való tájékoztatásnak egyértelműnek, olvashatónak, könnyen beazonosíthatónak kell lennie. A határozat a többi jogsértés kapcsán is részletes tényállást és indokolást tartalmazott.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2011. november 18. napján meghozott HAJ-02970-3/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt vitatva a dohánytermékek kapcsán a jogsértés elkövetését, illetve a megtévesztő ártájékoztatást, az akciós ajánlat érvényességéről valótlan tájékoztatás adását, a biztonsági szolgálatról való tájékoztatás hiányát, a bírság arányosságát.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben, a dohánytermékek kapcsán kifogásolt ártájékoztatás körében, megalapozottnak találva az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Ezt meghaladóan nem rendelkezett a kereset elutasításáról annak ellenére, hogy az ítélet indokolása szerint a többi jogsértés vonatkozásában a keresetet alaptalannak találta. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a dohánytermékek vonatkozásában kifejtette, hogy a termékek eladási ára és egységára, továbbá a szolgáltatások díja feltüntetésének részletes szabályairól szóló 4/2009.(I.30.) NFGM-SZMM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 2.§ (1) bekezdése vagylagos árkiírási módokat határoz meg. Az Fgytv. 14.§ (1) bekezdése értelmében a fogyasztókat írásban kell tájékoztatni az eladási árról. Dohánytermék esetében a terméken elhelyezett adójegy tartalmazza a termék kiskereskedelmi árát, amely ártájékoztatás az R. 2.§ (1) bekezdés a) pontjának megfelelő. Az Fgytv. 14.§ (3) bekezdésében előírt tisztán olvashatósági követelménynek a csomagoláson feltüntetett ár eleget tett. Az a körülmény, hogy a dohányterméket a nemdohányzók

védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Ndtv.) 5.§ (5) bekezdése szerint elkülönített helyen lehet forgalomba hozni, és a termék nem közvetlenül hozzáférhető a fogyasztó számára, nem jelenti azt, hogy a fogyasztó ne lenne képes tájékozott döntés meghozatalára, az árfeltüntetés módja a tájékoztatáshoz fűződő érdekét sértene. Az alperes téves jogértelmezéssel, a határozatban hivatkozott jogszabályokból le nem vezethető követelményt támasztott, ezért a határozata jogszabálysértő. Az új eljárásra, a többi jogsértés miatt, a bíróság újbóli megállapítását írta elő.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet részbeni – a keresetet alaposnak ítéelő részében történő – hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Fgytv. 14.§ (1) és (3) bekezdését, ellentétes az R. 1-2.§-aiból, a 98/6/EK irányelv (a továbbiakban: irányelv) preambulumból levezethető jogértelmezéssel. Álláspontja szerint az olyan árfeltüntetés nem lehet megfelelő, amelyből az árat a fogyasztó előre nem, csak akkor ismeri meg, ha a terméket kézhez kapta. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) adójegyre vonatkozó előírásai és az Fgytv. szerinti tájékoztatási kötelezettség nem feleltethető meg egymásnak, a két jogszabály két eltérő személyi kört kötelez. A Jöt. előírásainak való megfelelés nem jelenti automatikusan az Fgytv. 14.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Nem vizsgálta a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott – és csak az ítélet indokolása szerint – elutasított kereseti kérelmek tárgyában hozott döntést.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a dohányterméken az árfeltüntetés konkrét helye – a Jöt. 98.§ (1) bekezdése kötelező előírása folytán – az adójegy. Az R. 2.§ (1) bekezdése is az árfeltüntetői módokat

vagyilagosan határozza meg, nincs olyan előírása, amely egy időben kétféle árfeltüntetést írna elő a dohánytermékekre nézve. Az Fgytv. 14.§ (3) bekezdésében megfogalmazott követelmény, - az ár egyértelmű, könnyen azonosítható és tisztán olvasható módon való feltüntetésére vonatkozó kötelezettség - nem értelmezhető úgy, hogy ezzel a jogalkotó további árfeltüntetést követel meg a dohánytermékek forgalmazása esetére. A tisztán olvashatóság a feltüntetett árra vonatkozik és nem azonos a jól olvashatósággal. A perbeli esetekben nem merült fel az adójegy vonatkozásában a tisztán olvashatósággal összefüggésben probléma, az adójegyen a kiskereskedelmi ár tisztán látszott és olvasható volt. Az a jogszabályi előírás [az Ndtv. 5.§ (5) bekezdéséből fakadóan], hogy a dohánytermékeket csak elkülönített helyen lehet forgalomba hozni, nem zárja el a dohányterméket vásárlót attól, hogy a termék áráról tájékozódjon, a vásárlás előtt tudatos, megfontolt döntésre jusson.

Az alperes által megkövetelt külön elhelyezett, figyelemfelhívó dohányáru árfeltüntetés nem áll összhangban sem az Fgytv., sem az R. rendelkezéseivel, de az irányelv hivatkozott rendelkezéseiből sem vezethető le. A jogszabályok céljából, azok tételes normáiból nem juthat a jogalkalmazó ilyen következtetésre. Az adójegyen kívüli külön árfeltüntetés előírása indokolatlan, szükségtelen. Minden további árfeltüntetést megkívánó jogszabály-értelmezés megalapozatlan és indokolatlanul kiterjesztő.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintve - a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartotta, mert a jogerős ítélet az alperes által hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg.

A pervesztes alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Az alperes teljes személyes illetékmentessége folytán a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illetéket 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2013. június 12.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton